

Örtü Kirlenmesin

– KARAM-41 · 11 Şubat 2015

Seni sen olduğun için değil, seninle birlikte olduğumda ben olduğum için seviyorum. Gabriel Garcia Marque

Sağır Okulu'nda yılda en az üç kez öğretmenler kurulu toplantısı yapılırdı. Bu toplantılara İl'in normal okullarında bulunan özel alt sınıflarımızda görev yapan ve kadrosu bu okulda olan öğretmenler de katılırlardı. Toplantılar uzun sürer, tüm sorunlar burada tartışılırdı.

İşte böyle bir toplantıda gündem gereği, İl'de normal okullardaki alt sınıflarda görevli öğretmenlerimize konuşma fırsatı verilmişti.

Çok tanınan bir okulun özel alt sınıfında sağır sınıflı okutan öğretmen Figen hanım söz aldı. Okutmakta olduğu sağır sınıfının araç gereçlerini muhafazada zorlandığını, normal sınıflarda okuyan öğrencilerin zaman zaman dersliklerine girerek masa örtülerini kirlettiğini, sıraları karıştırdığını ifade etti.

Masa örtülerini koruyamadıklarını, temiz tutmada ve kirlenenleri yıkattırmakta zorlandıklarını söyledi. Daha sonra da başından geçen bir olayı anlattı:

"Geçen gün öğrencilerimden birinin midesi bulandı. Öğürmeye başladı. Hemen koşarak yanına gittim. Maksadım kusma ihtimali varsa lavaboya götürmekti."

" Fakat birden kasıldı. Anlamıştım hemen kusacağını, artık lavaboya yetiştirme imkânı kalmamıştı. Bu durumda masa örtüsü ve tabandaki halı berbat olacaktı."

" Hemen iki elimi birleştirerek ağzına tuttum. Öğrencim büyüyen gözlerle bana bakarken ben "evet" şeklinde onayladım. Bu hareketler saniyelerle olup bitmişti."

" Çocuk öğürerek avucuma kustu. Rahatlamıştı fakat korkan gözlerle bana bakıyordu. Yüzüne bakarak tebessüm ettim, O'da gülümsedi."

"Çok şükür halıyı ve örtüyü kurtarmıştım, tabi ki diğer sevindirici yönü de önemli bir rahatsızlığının olmadığıydı. Avuç dolusu kusmuşu götürerek lavaboya boşalttım ve ellerimi yıkadım. Sonra da öğrencimin yüzünü ağzını sabunlu suyla temizledim."

Öğretmenler kurulunda Figen hanımın bu olayı anlatması beni çok etkilemişti. Kendimi çok hoşgörülü ve sevgiyle yoğrulmuş bir kalbe sahip sanıyordum. Bütün standartlarım değişti. O'na çok imrendim. Çıktığımızda kendisini tebrik ettim.

Ancak morali çok bozuktuk. Çünkü bu konuşmaya bazı öğretmenler çok kızdılar. Bazı arkadaşların midesi

bulandı. Öğürmeye başlayanlar oldu. Hele bir bayan öğretmenimiz çok sert tepki gösterdi:

"Hoca hanım bir kere yaptığınız davranış çok yanlış. İkinci yanlış da bu olayı marifetmiş gibi bize anlatmanız. Şu hale bak hepimizin midesi bulandı. Arkadaşları ne hale koyduğunuzu görmüyor musunuz? Biz öğretmen miyiz dadı mı, yoksa hastabakıcı mı? Bari çocukların altını da alalım olsun bitsin."

"Zaten özel eğitim öğretmeniyiz diye bu çocuklardan çektiklerimiz belli. Üstüne üstlük bir de bu işler. Lütfen kendinize geliniz bir daha olmasın."

Öğretmenler Kurulu karışmıştı. Figen hanımı destekleyenler de vardı belki. Fakat O'nların sesi pek çıkmıyordu. Konuşanlar daha çok karşı olanlardı. Bir uğultu öğretmenler odasını sarmıştı.

Birden Figen hanımın sesi duyuldu. O'nun sesini duyan herkes sustu. Bazıları belki de özür dileyeceğini umuyorlardı. Fakat hiçte öyle olmadı. Figen Hanım salonu dikkatlice süzdü. Aleyhte konuşanlara tek tek bakarak konuşmaya başladı:

"Değerli arkadaşlar, bakıyorum da bazılarınızın kalbine hiç çocuk sevgisi uğramamış. İğrenenler bir an evvel bu meslekten ayrılrsa iyi eder. Çünkü özellikle özel eğitimde bu özveriyi yapamayan başarılı olamaz. Çocuğu sevmeyen de bu tür davranışlara katlanamaz.

"Beni tebrik etmenizi beklemiyordum. Fakat tavrınızı çok yadırgadım. Bana gelince, sizin tepiklerinizden dolayı bu tür davranışlardan vaz geçeceğimi sanıyorsanız yanılıyorsunuz."

"Ancak şu kadarını söyleyeyim, ellerin kirlenmesi o kadar önemli değil, kirlenen uzuvlar temizlenebilir. Asıl olan gönüllerin temizliğidir. Bu temizliği sağlayan da sevgidir. Sevginin dışında, kirlenen bir kalbi hiçbir şey temizleyemez."

Figen hanım konuştuğuça ortalık biraz daha sessizleşiyordu. Herkes hayal kırıklığına uğramıştı. O'nun özür dileyerek ortamı yatıştıracağını sananlar sus pus olmuş, sanki kaçacak delik arıyorlardı. Artık bu noktadan sonra kimsenin O'na cevap verebileceği bir ortam kalmamıştı.

Bu zor durumu okul müdürü kurtarmaya çalıştı: "Arkadaşlar on dakika sigara ve ihtiyaç molası verelim. Tekrar toplantıya devam edeceğiz." diyerek dışarı çıktı.

On on beş dakika sonra toplantı yeniden başladı. Ancak gündem başkaydı. Bu konu bir daha açılmadı. O günkü toplantının kalan kısmı olaysız, fakat can sıkıcı şekilde tamamlandı.

Toplantı sonunda da herkes görevine döndü. Bir süre sonra Figen hanım için Hacettepe Üniversitesi'nin

Özel Eğitim Bölümünde öğretim görevlisi olarak çalışması için teklif geldi. "Bu çocuklar sahipsiz kalır." diyerek kabul etmedi.

Zengin aileler özel eğitime muhtaç kendi çocuklarına evde özel öğretmenlik yapması için büyük paralar teklif ettiler. Hiç birisini kabul etmedi.

"Benim devlet okullarındaki bu çocuklara borcum var. Devletim beni emek vererek okuttu. Devlet kapsından başka yere gidemem." dedi.

O, devletin kendisine verdiği mütevazı maaşla görevine devam etti. İsteseydi çok zengin olabileceğini, hayatının tamamen değişeceğini biliyordu. Fakat para yerine sevgiyi ve hizmeti seçti.

O'nunla birkaç kez sağırlar okuluna geldiğinde karşılaştık. Ben etüt öğretmenliği yapıyordum. Küçük sohbetlerimiz oldu. Daha sonra ben müfettiş olarak atanıp, bu okuldan ayrıldım. Bir daha da irtibatımız olmadı.

O'na imrendiğim halde hiçbir zaman O'nun gibi olamayacağımı biliyordum.

Fakat meslek hayatım boyunca seminerlerde, kurslarda öğretmenlerime sevgi ve özverinin böyle olması gerektiğini vurgulayarak gıyabında kendisini hep saygıyla anmaktayım.

Böyle Figenler eksik olmasın eğitim ordumuz arasında diye temenni ediyorum.

Yolun açık olsun Figen öğretmenim. Kalbindeki eksilmeyen o engin sevginle muhtaç olanları hep ateşle. Bizlere önder ol. Çok sağ ol.